

HÍRMONDÓ

A Nyíregyházi Evangélikus Gyülekezet hírei

„Istent dicsérjük nap mint nap, neved magasztaljuk örökké. Mégis elvetettél, megszégyenítettél minket...”

(Zsolt 44,9-10)

XXVI. évf. 1. szám

2017. február

A MEGALÁZOTT NÉP REMÉNYSÉGE

Amikor a 44. Zsoltárt néhány évvel ezelőtt egy alkalommal újból végig olvastam, úgy megdöbbenett, hogy elhatároztam: kórusművet írok belőle, hogy a zene varázslatos hangjaival próbáljam meg hallhatóvá tenni, felerősíteni azt a mély emberi érzést, azt a kétségbeesett könyörgést, amit ez a csodálatos zsoltár magában rejt.

Elhatározásomból egy nagyszabású zsoltár-motetta született: Egy megalázott nép könyörgése címmel, amely cím egyben a 44. zsoltár felirata is. Nagy örömmre a nyíregyházi Harmónia Kamarakórus Nagy Péter karnagy vezetésével meg is tanulta és 2016. november 20-án, a nagytemplomi zenés áhítatunkon be is mutatta. Akkor mondtam el az alábbi gondolataimat e zsoltár alapján. Hálás vagyok Istennek, hogy megengedte nekem létrehozni ezt a művet. Isten után az énekkarnak köszönöm meg, hogy vállalkozott az ősbemutatóra.

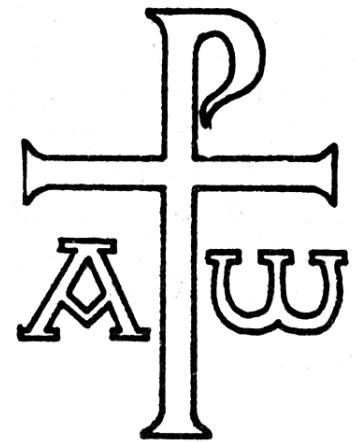
Amikor ezt a zsoltárt hallgatjuk, történelmi beágyazottsága szerint, mindenekelőtt gondolnunk kell a babiloni fogságra hurcolt választott nép fájdmára. De egyéni életek, sorsok tragédiája ugyancsak benne cseng ebben a kétségbeesett könyörgésben. Hányszor fogalmazódik meg bennünk is a panasz: Uram, én szeretlek, hittem Benned. Mégis elvetettél engem! Miért kell szenvednem? Miért aláztál meg?

Amikor olvasom ezt a zsoltárt, mindig arra is gondolok: azért íratott meg a Szentírásban, hogy a magyar népnek legyen egy zsoltára, amelyben kiénekelheti magából minden fájdalmát, amit Trianon miatt kellett elszenvednie, kell hordoznia.

A sok panasz előtt a zsoltár első részében egy dicsőséges múltból énekelünk. Arról, hogy milyen nagy dolgokat vitt véghez az Isten. Arról, hogy mi nap, mint nap Őt dicsértük. Hogy vallásunkat szüntelenül gyakoroltuk.

Nem mondja ki a zsoltáros, de mi ismerjük a választott nép történetét a Biblia más könyveiből. Tudunk arról a szomorú tényről, hogy Isten-dicséretük rutinná vált, megszokássá. Szívükkel, lelkükkel már nem imádták az Istent, csak szájjal és szertartásokkal. Sőt idegen istenek után futkostak, bálványaik is voltak.

Semmit sem ér a nagy elődökre, a dicsőséges múltba hivatkozás. Mindenkinek személy szerint a maga idejében és helyén kell rendületlenül hinnie Istenben, és ott kell, legyen a szíve az imádságban és Isten-dicséretben. Méltán bünteti és alázza meg Isten azokat, akik

csak megszokásból imádják őt. Ezt a kemény ítéletet, igazságot élte át a választott nép a babiloni száműzetésben. Ezt az elhagyatást éljük át mindannyian ebben a múlandó világban. Nyilván nem ok nélkül. Amikor Isten megaláz minket, azzal célja van. Krisztushoz kíván terelni minket. Krisztushoz, akiben irgalma, bűnbocsátó szeretete lett nyilvánvalóvá. Mert nem akarja, hogy elveszünk, hanem hogy éljünk Jézus Krisztus által itt ideig, és az ő országában majd örökké, szüntelenül dicsérvén az Istent, örömteli életközösségben az Istennel.

Amíg zenét komponáltam e zsoltár szövegére, állandóan azon járt az eszem: valami jó, ideillő, örömteli, újszövetségi történetet, vagy igeszakaszt kell találnom, amit befejezőként, megnyugtató feloldásként illeszthetnék a zenemű végére. Kell, hogy legyen gyógyír és vigasz az olyan traumákra, mint amilyen a babiloni száműzetés volt, vagy amit Trianon okozott népünk számára. Nagyon ide kívánczik valami nagy megbékélés, népeket egybe olvasztó happy end! Nem találtam! Mert nincs ilyen

Nem véletlenül zárul a zsoltár ezzel a könyörgéssel: „*Lelkünk a porba hanyatlott, testünk a földhöz tapadt. Siess segítségünkre! Vált meg minket irgalmadból!*” Igen, mi mindannyian Isten irgalmára vagyunk utalva. Egyedül benne reménykedhetünk. Nincs más megoldás, amivel ezt a zsoltárt ki lehetne egészíteni! Csak egy lehetőségünk maradt, csak egy megoldás van: Isten irgalmában reménykedni. Isten pedig már megmutatta Jézus Krisztusban irántunk tanúsított irgalmát, megváltó, üdvözítő szeretetét. Egyedül Benne reménykedhetünk. Ámen.

Dr. Kovács László Attila

BESZÁMOLÓ A KÉPVISELŐTESTÜLET 2017. FEBRUÁR 22-ÉN TARTOTT ÜLÉSÉRŐL

A Képviselőtestület az alábbi, gazdag napirenddel tartotta meg ez évi első ülését:

1. Áhítat és imaközösség lelki ébredésért. (Dr. Kovács László Attila)
2. A gyűlés megnyitása, számbavétel, hitelesítők kijelölése.
3. Az Evangélikus Luther Márton Kollégium rövid bemutatása (Pampuch Zoltán)
4. A Túróczy Zoltán Evangélikus Óvoda és Általános Iskola 1.a osztálya tanév közben történt létszám-túllépésének jóváhagyása.
5. Lelkeszi beszámolók az egyházközség 2016. évi életéről és lelkeszi szolgálatáról.
6. Az egyházközség 2017. évi munkaterve.
7. A munkacsoportok beszámolóit és munkaterveit.
8. A lelkeszek és hivatali dolgozók fizetésének rendezése. (Dr. Bálint Zoltán)
9. A kuratóriumok törvényességi felülvizsgálata
10. Tájékoztatás a Kormány által nyújtott támogatás felhasználási tervéről. (Dr. Kovács László Attila)
11. Tájékoztatás a március 2-ai püspöki vizitációról. (Dr. Kovács László Attila)
12. A Széna téri Kistemplom melletti üzlethelyiség bérbeadása. (Dr. Kovács László Attila)
13. Egyebek, idő közben beérkezett kérések.
14. A gyűlés bezárása.

+ Az ülés az Evangélikus Luther Márton Kollégium életének és munkájának tömör, jól szerkesztett képes bemutatásával kezdődött. Gratulálunk az intézmény jól szervezett, sikeres munkájához, szolgálataihoz.

- + Az iskola 1.a osztályában a 2 fővel való túllépést a képviselő-testület egyhangúlag jóvá hagyta.
- + A felügyelő nagyra értékelte, hogy mind a négy lelkész és mind az öt munkacsoport időben és nagyon jó minőségben elkészítette a 2016. évi szolgálatokról szóló beszámolót és a 2017. évi munkatervet. A képviselő-testület az elvégzett szolgálatokért köszönetet mondva valamennyi beszámolót egyhangúlag elfogadott.
- + A 2017. évi reformációi ünnepi sorozat egyik lényeges alkalma lesz a „Reformáció öröksége Erdélyben” című programsorozat és tanulmányút. E program során a résztvevők nyomon követhetik a reformáció terjedésének útját Magyarországon és Erdélyben. A részletes programot, a jelentkezés módját és a feltételeket külön ismertetésekben fogják megkapni a testvérek.
- + A gyülekezet által alapított két alapítvány, alapító okiratát a törvényi szabályozások változásai miatt módosítani kellett, amit dr. Simon Attila ügyvéd irodája ellenszolgáltatás nélkül elvégzett. Köszönet érte. A módosított alapító okiratot a képviselő-testület elfogadta.
- + Magyarország Kormánya 2017 karácsonya előtt a Magyarországi Evangélikus Egyház támogatására 2.2 milliárd Ft összegű támogatást szavazott meg. Egyházunk vezetősége a megkapott összeg felosztásáról úgy rendelkezett, hogy abból 650 millió forintot biztosít a nyíregyházi evangélikus Nagytemplom felújítására. Gyülekezetünk elnöksége a rendelkezésre álló nagyon szűk időt felhasználva, építész szakemberekkel napok alatt elkészítette a Nagytemplom mellett a gyülekezeti terem felújításának a költségbecslését is (melynek része a gyülekezeti épületben lévő óvodai csoport áttelepítése az óvoda épületébe), és azokat benyújtotta az országos egyházi irodának megfontolásra. A fejleményekről a képviselő-testületet az első adandó alkalommal, február 22-én tájékoztatta.

Dr. Bálint Zoltán

GYÜLEKEZETI KIRÁNDULÁST szervezünk Erdélybe április 18-21-ig,
az erdélyi reformáció megismerése céljából.

Tervezett útvonal: **Nagybánya, Kolozsvár, Enyed, Gyulafehérvár, Nagyszében, Marosvásárhely.**

Utazás: autóbusszal

Személyenkénti hozzájárulás: kb. 25 000 Ft, a költségek többi részét a gyülekezet és egy pályázat útján nyert összeg egészíti ki.

Az utazás rendkívül tartalmasnak és érdekesnek ígérkezik, ezért mindenkit biztatunk a részvételre. Kérjük a testvéreket, hogy részvételi szándékukat minél előbb jelezzék a körzeti lelkészeknél, vagy a Lelkeszi Hivatalban.

„Uram, segíts, hogy ne legyek gőgös porszem,
inkább alázatos világítótorony szeretnék lenni.”

A NAGYTEMPLOM TORNYÁNAK EGYIK LAKÓJA A TORONYÓRA

A város első toronyórája valószínűleg az evangélikus templom tornyát díszítette. Levéltári források alapján feltételezhetjük, hogy a templom építésének évében, 1786-ban, vagy röviddel azután szerelték fel a toronyban.

Margócsy József hívta fel a figyelmet arra, hogy a városi toronyóráról az első hiteles forrás 1808-ból való. Ez az óra a városé volt, és annak kezeléséről a város gondoskodott.

A következő adatunk 1823-ból való. Ekkor már Kühne Kristóf nyíregyházi mester a toronyórák kezelője.

1832-ből két adatunk is van. Kühne Kristóf mester elhalálozott, de özvegye szerette volna megtartani az órakezelői állást, ezért kéréssel fordult a városi közgyűléshez.

A város teljesítette a kérést és az özvegyet a vállalt kötelezettsége mellett megbízta a toronyóra kezelésével, de kikötötte: *„a toronybeli órát nemcsak minden nap felhúzni és igazítani, de a körül minden kisebb újításokat azon konventióért pontosan megtenni tartozik.”*

A másik adat a toronyóra köteleinek cseréjére vonatkozik. Hiába volt azonban meg minden igyekezet a régi óra javítására, 1836-ra – csaknem félszáz esztendő szolgálat után – alkatrészei teljesen elkoptak.

A város elhatározta, hogy saját költségén új órát készíttet és a régit a római katolikusoknak ajándékozza.

Az új órára vonatkozóan a közgyűlés igen szigorú feltételeket fogalmazott meg. Azt *„egészen finom rézkarikákkal, acél tengelyekkel, ágyú értz perselyekkel”* kellett a mesternek készítenie. Kikötötték azt is, hogy *„az egész óra mív esztergályozott legyen és készítője három esztendeig álljon jót”* munkája minőségéért.

A kemény és szigorú feltételek ellenére több mester is vállalkozott a toronyóra elkészítésére. Végül Stantzel József egri mester ajánlatát fogadta el a város, erről tanúskodik a közgyűlés 1836. július 10-i jegyzőkönyve. *„Olvastatott Stantzel József egri órás levele, melyben fel nem vállalhatónak lenni jelentvén a toronybeli órának 700 pengő forintokért kívánt elkészítését, e helyett azon ajánlatát teszi, hogy 840 pengő forintokért kész az új órát a kívánt mód szerint elkészíteni, és a mostani toronybeli ótska órát is a római katolikusok tornyába igazítani és felállítani.”*

Az új órát, felállítása után nyíregyházi mester gondozta. Kéhler Sándor 1843-ban Suták Sámuel polgármester előtt hét esztendőre elvállalta a megbízatást.

1853-ban a tornyot bádoglemezzel fedték be. A munkálatok költségeihez a város is hozzájárult 500 pengő forinttal. A közgyűlési határozat a döntést a következőkkel indokolta: *„miután a folyamodó egyház tornya mint e helyütt legmagasabb pont, egyszersmind a város tulajdonát képező közóra alkalmatosságául, a községi tüzi örök lakása és éj napontai működé-*

si színhelyül is használtatik... ötszáz pengő forint ajándéku adatni határoztatik.”

Öt év múlva, 1858-ban már a harmadik órát készítette a város. Jelzi ez, hogy Stantzel József a szigorú feltételek vállalása ellenére is gyenge órát készített 1856-ban. A harmadik órát Schelle János órásmeister csinálta, akiről a nevéen kívül egyéb adatot nem sikerült felkutatni. Munkájáért a város 685 pengő forintot fizetett, amit nagyon is megérdemelt a derék mester, mert ez az óra 1927-ig működött.

Az 1927-es esztendő jeles dátum a városi toronyórák történetében. A közgyűlés úgy határozott, hogy az evangélikus templom 69 éve működő órája helyett újat készítet. Március 5-én a polgármester az evangélikus egyház lelkeszi hivatalának a következőket írta: „... Az ág. h. ev. egyház és a város között fennálló évszázados meleg kapcsolatra való hivatkozással felkérem az egyház nagytiszteletű vezetőségét, hogy szíveskedjék engedélyt adni és hozzájárulni ahhoz, hogy a régi városi óramű leszereltesék, és modern szerkezetű, világító számlappal ellátott, legújabb rendszerű toronyóra állítsassék fel az egyház tulajdonát képező toronyban.”

1928-ban Sowinski József pesti órakészítő műhelye készítette el azt a toronyórát, amelyet 1968-ban újítottak fel, és ami kisebb - nagyobb javításokkal még ma is működik.

Forrás: KÖVEKBE ÉPÍTETT HITVALLÁS
A Nyíregyházi Evangélikus Nagytemplom
Nyíregyháza, 2011.

A Kövekbe épített hitvallás című könyv megvásárolható a Luther téri Lelkeszi Hivatalban 3500. Ft-ért. Tartalmas, szép ballagási vagy konfirmációi ajándéknak is szeretettel ajánljuk a testvéreknek.

A toronyórát kétnaponként kell felhúzni.

Ezt a munkát Bogár László önkéntes szolgálatként vállalta és végzi kitartóan.

Fáradozásáért nemcsak a gyülekezet, hanem sok városlakó is hálás, amikor a pontos időre kíváncsi, és felpillant a toronyra.

Gyülekezetünk 2016. évi statisztikai adatai

Isten iránti hálával számolunk be a testvéreknek gyülekezetünk mögöttünk lévő esztendejéről a statisztika tükrében. A számok mögött azonban figyeljünk azokra az emberekre, akik gyászukban vigasztalásra szorultak, vagy örömeiket hozták az Úr elé és tekintsünk Jézusra, akinek szava minden alkalmon szól hozzánk.

Házasságot kötött: 52 jegyespár – 9 tiszta evangélikus vallású, 39 vegyes vallású, 4 egyéb - ez 9 párral több, mint az előző esztendőben volt.

Megkereszteltünk: 85 gyermeket – 43 fiút és 42 leányt – valamint 3 felnőttet. Ez ugyanannyi, mint 2015-ben volt.

Konfirmált: 53 gyermek – 30 fiú és 23 leány, valamint 2 felnőtt - 13 fővel több, mint tavaly.

Eltemettük: 135 testvérünket – 65 férfit és 70 nőt, ez 1 fővel kevesebb mint 2015-ben.

Pecznyík Pál emlékére

Harangozó Pali bácsi - mondtuk neki és hívtuk így egymás között őt, akivel - ha a templomunk táján jártunk - nehéz volt nem összetalálkozni. Filigrán, mindig mosolygós, kedves alakja összenőtt gyermek és ifjú korunkkal. 1958 szeptemberétől 1980 januárjáig ő volt az egyházi gyülekezetünkben, szeretett Nagytemplomában - amihez nem csak az kötötte, hogy 1954-ben Simkó Erzsébettel itt kérték házasságukra Isten áldását és két lányukat itt keresztelték, konfirmálták – hanem igazi lelki ház, otthon volt számára. S ezt a házat szerette, példásan gondozta, segítette az istentiszteletek jó rendjében.

Pali bácsi fiatalon elkötelezte magát az őt teremtő, megváltó Ura mellett. Sok éven át gyalog járt fel a toronyba és kézzel harangozott. Pénzbeszedőként hóban, sárban, vagy rekkenő hőségben kerékpárjával járta a házakat, hogy a felajánlott „egyházadót” összeszedje. Ilyenkor mindig volt a családhoz néhány kedves, biztató szava. Temetési kántorként, igével szolgáló diakónusként nem embereknek akart tetszeni, hanem a szívében lakó főnökének - Istennek. Szép, erős hangjával lelkesen szolgált az énekarban, mellette a gyengébb hangúak bátrabbak lettek. Felesége Erzsike néni hűséges segítőtársa volt minden szolgálatában.

1987 nyarán Celldömölkre költöztek. 40 évi házasság után feleségét itt temette el. Özvegy volt és nyugdíjas, és ekkor Isten ismét kegyelmesen hajolt le hozzá s a versírás talentumával ajándékozta meg. Hitét, az Úr iránti szeretetét, hűségét, kétségeit s olykor bánatát, de háláját is szavakba öntötte, megírva 32 kötetnyi, több ezer szép versét mindannyiunk örömére, lelki épülésére határon innen és túl. A Kiskőrösön született Pecznyík Pál majd egy évszázadon át volt áldott, szerény eszköz Isten kezében.

Újév este csendesen hunyt el a 97. évét betöltő mélyen hívő népi költő. Temetésén a celldömölki temetőben az agg Simeon búcsúéneke csendült fel: „*Most bocsátod el, Uram, szolgádat beszéded szerint békességgel, mert meglátta szemeim üdvösségedet.*” (Lk 2, 29-30)

Horváth Csabáné

Az alábbi versben szereplő ezüstoffenyő a Nagytemplom oldalánál áll, és Pali bácsi ültette.

Ezüstoffenyő:

Túlevelű ezüstoffenyő
istenháza mellett állsz,
termetteddel szépségeddel
szavak nélkül prédikálsz.
Csúcsod: felkiáltójelként
mindig ég felé mutat
földi zarándok-nép előtt,
így mutatod az utat.
Égi hon felé sietnek,
ott van örök otthonuk,
csodás ajándékaival:
ott vár rájuk hű Uruk.

Ám sürgetés, hívogatás,
-látod- még mindig kevés?
Elsuhan a fülek mellett
a sok figyelmeztetés!
Szól az Ige: bűn-álmából
ébredjete emberek!
Mért jutnátok kárhozatra,
mentsétek meg lelketek!
Szavak nélkül is hirdessed,
templomába hív az Úr!
Szabadulni vágyó lelkek
térjete be válaszul.
Isten szeretete folytán

bárka-ajtó nyitva még,
az Ő Fia ez a bárka,
rátok vár a szíve rég!
Ha bezárul ez az ajtó,
belépni már nem lehet,
könyörgésre jajgatásra
nem nyílik meg senkinek!

Ezüstoffenyő továbbra is
istenháza mellett állj,
s annak: aki feltekint rád
szavak nélkül prédikálj!
Pecznyík Pál 2000.

NAGY ILONA EVANGÉLIKUS LELKÉSZRE EMLÉKEZÜNK

(1930-2017)

Ilonka néni nyugdíjasként a Sarepta Budai Evangélikus Szeretetotthon lakója volt. Az Úr január 9-én szólította el.

Így vallott életéről: „Nyíregyháza –közeli bokortanyában születtem. Az elemi iskola után, mert jó tanuló voltam, az evangélikus Kossuth gimnáziumba kerültem. Sok hívő tanárral és tanárnővel találkoztam, többek közt Trausch Lizával, Rejtő Máriával, és Urbán Erzsébettel.

Lelkészeimtől, Joób Olivértől, Endreffy Zoltántól, Rőzse Istvántól és Balczó Andrástól sokat kaptam útravalóul. Még gimnazista voltam, amikor bekerültem a gyermek bibliaköri előkészítőbe, sőt később saját csoportot is kaptam. Tehát a gyerekekkel való foglalkozást korán kezdtem tanulni.

Később Alcsútra kerültem, egy Biblia-iskolába, itt dőlt el bennem, hogy Isten dolgaira szeretném tanítani a gyerekeket és a teológiára mentem.

Nehézségeimben Joób Olivér soha nem feledkezett meg rólam, végzés után ő hívott Nyíregyházára segédlelkésznek. Gyermek-bibliakört kaptam, sok tanítványom került az evangélikus teológiára.”

Ilonka néni gyermekóráira kilenc éves koromban kezdtem járni. A Széna téri Kistemplom közelében laktunk, és vasárnap délutánonként testvéremmel együtt örömmel indultunk erre a foglalkozásra.

Újdonság volt számomra az un. flanelozás, a bibliai történetek ily módon való ismertetése. Nagy izgalommal készültünk a húsvéti és karácsonyi szereplésekre. Többnyire ókori bibliai történetekkel leptük meg a kistemplomi gyülekezetet. A korhű ruhák „megálmodója” és alkotója Tarjáné Mária néni volt.

Az itt folyó munkát Isten áldása kísérte hosszú időn át. Volt olyan időszak a 60-as, 70-es években, amikor harminc-negyven gyermek vett részt a vasárnapi alkalmakon.

Ilonka néni meleg tekintete és szeretetteljes mosolya máig megmaradt bennem.

ps.

ANYAKÖNYVI HÍREK**Keresztelések:**

Nagy Lilien, Dankó László Dávid, Salai Flórián Tibor, Nagy Mariann, Nagy Emese, Nagy László.

Temetések: „Boldogok a halottak, akik az Úrban halnak meg...”

Bodnár Sándor (66), Gálik András (70), Szakos Andrásné Lentvorszki Ilona (91), Kiss András(75), Dankó Ágnes (44), Henszely Andrásné Holecskó Ilona (90), Turcsán Mihály (83), Andrikovics János (59), Zomborszki Györgyné Németh Mária (83), Bukta Józsefné Bakai Julianna (94), Holecskó József (86), Gyurján Margit (77), dr. Szokol József (73), Magera József (83), Tassi Istvánné Karasz Mária (81), Brezina András (86), Bartha László (83), Palcsák Józsefné Szabó Zsuzsanna (81), Málík Józsefné Vizi Irén (83), Bodnár István (53), Drenyószki Józsefné Koska Erzsébet (86), Turcsán József (66), Major Ferencné Szeles Katalin (108), Kárászi Andrásné Márfoldi Julianna (71), Illó Istvánné Szikora Ilona (76), Virányi András (74), Sári József (66), Máté Istvánné Nanszák Zsuzsanna (82), Márta András (70), Petronyák Józsefné Szebenszki Ilona (100), Fodor Tibor (69), Barzó Mihály (46), Kordován Pál (69), Czevár Tibor (50), Jenei János Jenő (52), Keszthelyi István (84), Oláhné Brezina Ilona (94).

Összeállította: H. Csné

Gyülekezeti alkalmak, ahová szeretettel hívunk és várunk mindenkit

Március 6-10-éig, hétfőtől-péntekig 17 órától böjti sorozat lesz a gyülekezeti teremben

Április 1. Egyházkerületi missziói nap, Aszód

Április 9-én, VIRÁGVASÁRNAP 16 órától az evangélikus általános iskola dísztermében húsvéti ünnepséget tartunk a gyermekek és fiatalok szolgálatával, erre az alkalomra szeretettel várjuk a gyülekezetet is.

Április 10-12-éig, hétfőtől-szerdáig 18 órai kezdettel nagyheti sorozat lesz a gyülekezeti teremben.

Április 13. NAGYCSÜTÖRTÖK - istentisztelet úrvacsorával a Nagytemplomban - 18 órakor.

Április 14. NAGYPÉNTEK - istentisztelet a Nagytemplomban a vasárnapi rend szerint, körzetekben a megbeszéltek alapján.

ÓRAIGAZÍTÁS

Március 26-án, vasárnap áttérünk a nyári időszámításra. E naptól kezdve, a vasárnapi és szerdai istentiszteletek 18 órakor kezdődnek a Nagytemplomban és a gyülekezeti teremben.

Köszönjük a Hírmondóra szánt adományokat!

A gyülekezeti újság önkéntes munkával készül, de a nyomdai költség így is jelentősen megterheli az egyházközség költségvetését, ezért a kiadvány megjelenésének támogatására adományt köszönettel fogad az egyházközség.

A Nyíregyházi Evangélikus Lelkeszi

Hivatal címe: Luther tér 14.

Tel: 508-770 Fax: 508-777

Hivatalos órák: munkanapokon 9-17 óráig.

Gyülekezetünk bankszámla száma:

CIB 11100702-19861274-36000001

Figyelmébe ajánljuk gyülekezetünk

honlapját: <http://nyiregyhaza.lutheran.hu>

A Hírmondó legközelebbi számának tervezett megjelenési időpontja: 2017. április 13.

Lapzárta: 2017. március 27.

Szerkesztőbizottság:

Bálintné Kis Beáta, Márk Borbála, Pelles Ferencné

Felelős szerkesztők: Dr. Kovács László Attila, Dr. Bálint Zoltán

E-mail: nyiregyhazi.hirmondo@lutheran.hu

Kiadja a Nyíregyházi Evangélikus Egyházközség, belső használatra, ingyenes terjesztésben.

Megjelenik kéthavonként.

Készült: A Grafit Nyomdában 600 pld.-ban.